

ЗАЩО Е СПЛЕСНАТ ШАРАНЪТ ЕВЕНКИЙСКА ПРИКАЗКА

Превод от руски: Ангел Каралийчев, Вела Каралийчева, 1956

chitanka.info

Живеели двама приятели — мечка и шаран.

Мечката скитала из гъсталака, ядяла лешници и горски плодове и се печела на слънчицето. А шаранът плавал в речицата и гонел дребните рибки.

Приятелите често се виждали и дълго разговаряли.

Веднъж мечката отишла на брега, а шаранът вече я чакал, плавал на припек.

— Здравей, бабке!

— Здравей, Шаранчо!

— Е, как живееш?

— Горе-долу. Само че днес е много горещо. Нали знаеш каква ми е топла шубата, а пък слънцето пече ли пече.

— Я слез при мене във водата. Тука е прохладно. Днес и птиците, и водните мишки, и видрите — всички се къпаха тук.

Но мечката дори муцуната си не обичала да мие, а за къпане — дума да не става! Обидила се, че шаранът я поканил във водата.

— Как тъй ще вляза при тебе? Ами че аз не мога и да дишам под водата. Както ти не можеш да живееш на земята, тъй и аз във водата не мога. Всеки си знае своето.

Ала на шарана се доцяло да подразни мечката.

— Що думаш, бабке! Аз мога да живея и под водата, и на земята. Не видиш ли откога съм си подал главата над водата.

Разсърдила се мечката. А шаранът продължавал да се смее.

— Искаш ли — рекъл той — да си премерим силите. Ти опитай да се гмурнеш във водата, а пък аз през това време ще изскоча на брега. Който издържи по-дълго, той ще спечели.

Мечката приела да си премерят силите.

Шаранът изпляскал — завъртял опашка, изскочил на брега и легнал в тревата.

— А сега — казал той — влизай ти във водата!

Дострашало я мечката, но нямало що да стори. Пъхнала във водата крайчеца на носа си.

— Не тъй! — извикал шаранът. — Потопи си главата!

Мечката потопила глава в реката, но насмалко щяла да се задави. Тя не можела да живее без въздух. Но шаранът извикал:

— По-дълбоко! По-дълбоко! Гмурни се! Ами че козината ти е съвсем суха на тила. Тъй не съм съгласен!

Мечката се пристрашила и за трети път се хвърлила във водата, но едва останала жива. И в носа, и в ушите ѝ навлязла вода. Закихала мечката, засумтяла, почнала да си върти главата и размахала лапи.

— Пусни ме, пусни ме! — развикала се тя. — Не мога да живея в твоята река.

А шаранът ѝ се надсмивал:

— Видиш ли, а пък аз мога и в реката, и на земята. Лежа си на тревицата и трая. Значи, аз съм по-силен от тебе!

Мечката се разсърдила, замахнала, че като ударила шарана с лапата си! Шаранът бил заоблен и дебел, а сега изведнъж станал тънък и сплеснат.

— На̀ ти тебе, бъди такъв занапред! — казала мечката и си отишла в гората.

Оттогава се появили сплеснатите шарани...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.